GAZETA TRANSILVANIEI

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḑI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 205. Vinerĭ, 19 Septemvre (1) Octomvre. 1887.

In memoria lui IACOBŬ MUREŞIANU.

Braşovŭ, 18 Septemvre 1887.

Consacrămŭ aḑĭ colóna din fruntea ḑiarului memoriei scumpe a lui Iacobŭ Mureşianu.

Până ce sĕ-i putemŭ publica biografia completă, vom da aḑĭ o probă de cele mai próspete despre nobilele sentimente şi iubirea nemărginită către naţiunea română ce o nutrea în peptulŭ sĕu reposatulŭ.

Incă în cursulŭ verei acesteia, deşi mai slăbitŭ ca orĭ şi când de anĭ, de lupte şi de gréua muncă de atâtea decenii, spiritulŭ lui se ocupa mereu cu sórtea naţiunei sale, pe care, décă ar fi putută, ar fi scos'o de pĕrŭ deasupra nĕcazurilorŭ şi suferinţelorŭ. In orele de séră, în care se simţea mai uşuratŭ, şĭ-a făcutŭ nisce însemnărĭ, care avéu de scopŭ a arăta ideile conducĕtóre, după care s'a îndreptatŭ totdéuna activitatea sa publică naţională.

Aceste însemnărĭ le-a încheiatŭ regretatulŭ editorŭ alŭ foii nóstre cu următórele apreţierĭ caracteristice pentru modulŭ sĕu de simţire şi de cugetare:

„In caosa *culturei în limba română* pentru regenerarea poporului românŭ nu am lăsatŭ nicĭ o ocasiune nefolosită în „Gazetă“ şi în „Fóiă“, spre a îndemna mai ântêiu pe cei mai cu influenţă asupra poporului, ca sĕ ia, ca părinţĭ sufletescĭ, în de aprópe consideraţiune tóte scăderile observate în sînulŭ lui şi sĕ studieze, în ce modŭ i s'ar puté da o directivă mai sănătósă, spre a-i puté fără dificultate infiltra în inima lui gustulŭ şi zelulŭ pentru totŭ ce se pretinde aḑĭ dela unŭ poporŭ cultŭ, dela natură provĕḑutŭ cu sĕmênţa tuturorŭ virtuţilorŭ de bunŭ patriotŭ, ér dela mărirea şi gloria numelui de „*Romanŭ*“, ce-lŭ pórtă, sĕ mai ia şi *cutezarea a se ţiné mândru între alţii* şi cu capulŭ pe susŭ sĕ îmbrăţişeze orĭce virtute romană şi modernă, cu tótă căldura de patriotŭ adevĕratŭ, ca sĕ i se pótă aplica din partea lumii cu totŭ dreptulŭ esclamarea: *Virtus romana rediviva* (Virtutea romană reînviată.)“

„Mai încolo părinţii sufletescĭ şi învĕţătorii tinerimei sĕ'şĭ ia directiva, de a atrage inimile plăpânde la tóte virtuţile unui bunŭ patriotŭ, sĕ'i îndemne la fapte fericitóre şi înălţătóre la stima ce i se cuvine Românului ca cive şi patriotŭ adevĕratŭ, dér sĕ fiă înzestratŭ Românulŭ şi cu tóte forţele unui omŭ liberŭ şi coegalŭ în tóte drepturile, ţinêndŭ cu mână tare şi cu braţŭ înaltŭ la nutrirea concordiei între confraţĭ, spre a'şĭ apĕra cu puterĭ unite totŭ dreptulŭ ce i se cuvine ca patriotŭ, — îmbrăcatŭ sĕ fiă însĕ şi cu coróna triumfală şi civică a străbunilorŭ Romanĭ, pentru a'şĭ elupta egala îndreptăţire *în faptă.*

„Invĕţătorii în scólele române, décă vréu sĕ progreseze şcolarii pe'ntrecute între dênşii, mai însufle fără 'ncetare acestŭ spiritŭ mândru de emulaţiune la victoriă culturală în inima tinerilorŭ de sânge romanŭ; *şi de-arŭ învĕţa ḑecĭ de limbĭ, totuşĭ sĕ prefere cu deosebire a'şĭ vorbi şi preţui limba română în tótă viéţa lorŭ ca unŭ darŭ Dumneḑeescŭ,* dinaintea căruia, décă vomŭ lucra cu toţii în comunŭ, juraţii duşmanĭ ai naţiunei nóstre trebue odată sĕ 'şĭ plece capetele cele pline de fumulŭ neumanităţii şi alŭ esclusivismului politicŭ, cu care vréu sĕ ne desbrace de curagiulŭ vieţii politice“.

Dér regretatulŭ dascălŭ românŭ scia bine, că spre a dobêndi aceste resultate este de lipsă ca înainte de tóte sĕ se ridice şi bunăstarea poporului românŭ. De aceea într'unŭ pasagiu următorŭ, elŭ dă sfatulŭ classei inteligente din comunele române sĕ stăruiască, ca pe calea asociaţiunilorŭ sĕ ridice poporulŭ în tóte ramurile economiei, industriei, comerciului şi artelorŭ de totŭ felulŭ, şi cum ḑice dênsulŭ: „sĕ cultive totodată şi simţulŭ şi spiritulŭ de înaintare alŭ poporului sĕteanŭ prin probe de invenţiunĭ mai priinciόse şi mai înaintătóre de folósele aţintite la cutare ramură de îndeletnicire.... De aceea tóte associaţiunile sĕ-şĭ trimétă din sînulŭ lorŭ tinerĭ talentaţĭ şi probaţĭ la institute mai înalte în streinătate, pentru ca sĕ înveţe *ex professo* şi aşa, ca sĕ pótă face celŭ mai mare progresŭ în toţĭ ramii sciinţelorŭ practice, unŭ progresŭ atâtŭ de solidŭ, încâtŭ ei sĕ pótă fi conducĕtorĭ la cultura poporului, *care i-a crescutŭ spre scopulŭ progresului lui, ér nu numai ca sĕ le mérgă lorŭ mai bine.*“

Vrednice de tótă luarea aminte suntŭ însĕ *sfaturile de aurŭ* ce le dă veteranulŭ luptătorŭ, a cărui mórte o deplângemŭ, *mamelorŭ române,* cum sĕ'şĭ créscă copii, ca ei sĕ'şĭ iubéscă limba şi naţionalitatea lorŭ mai presusŭ de orĭ şi ce.

Acéstă parte a însemnărilorŭ sale o vomŭ publica în numĕrulŭ următorŭ, încheindŭ astăḑĭ cu unŭ caracteristicŭ rĕspunsŭ ce l'a datŭ rĕposatulŭ în ḑilele din urmă ale vieţii sale, pe patulŭ sĕu de suferinţă, când din întêmplare fù întrebatŭ de unŭ visitatorŭ: câţĭ copii are?

Atuncĭ cu lacrimĭ în ochĭ şi oftândŭ rĕspunse regretatulŭ Iacobŭ Mureşianu.

„Copii mei iubiţĭ suntŭ toţĭ fii naţiunei, pe carĭ i-am crescutŭ şi i-am învĕţatŭ, şi pentru fericirea cărora am muncitŭ şi am luptatŭ tótă viéţa mea.“

In cursulŭ ḑilei de erĭ și de aḑĭ, Redactorulŭ »Gazetei Transilvaniei“ a primitŭ următórele telegrame și scrisorĭ de condolență:

Caransebeșŭ, 17 (29) Septemvre.

Rĕposarea bunului D-tale Tată, a scumpului meu vechiu amicŭ, a bărbatului distinsŭ, carele cu rară abnegațiune a conlucratŭ neobositŭ la înaintarea culturei și la emanciparea neamului nostru românescŭ, este o perdere națională ireparabilă. Primesce adêncŭ sêmțita mea condolență.

Popasu, Episcopŭ

Bucurescĭ, 17 (29) Septemvre.

Vĕ rogŭ sĕ primițĭ espresiunea durerei sêmțită de Academiă pentru pierderea distinsului ei membru onorarŭ Iacobŭ Mureșianu. Tóte simpatiile nóstre îlŭ acompaniéză la ultimulŭ sĕu locașŭ.

Președintele Academiei Române
Cogălniceanu.

Sibiiu, 17 (29) Septemvre 1887.

Cuprinsulŭ telegramei de astăḑĭ, cu care îmĭ anunțațĭ repausarea în Domnulŭ a prea iubitului D-Vóstrĕ părinte și alŭ meu amicŭ probatŭ într'unŭ periodŭ de 62 de anĭ (1825), 'mĭ-ar impune între orĭ carĭ alte împrejurărĭ datorința frățéscă și românéscă ca sĕ asistŭ la solemnitatea astrucărei și sĕ'mĭ iau rĕmasŭ bunŭ până la revedere, care din partea mea nu mai póte întârḑia cu ḑile prea multe în acéstă vale a durerilorŭ. Unŭ desastru înfricoșatŭ (incendiu), care ajunse pe fiica mea vĕduvă, mĕ reține dela mergerea mea la Brașovŭ... și mĕ silesce sĕ plecŭ la Orăștiă, așa sdrobitŭ de munca grea, la care am fost supusŭ mai alesŭ de 5 lunĭ încóce. Eu însĕ, avêndŭ grația ceriului pentru o viață fiă și numai de câteva lunĭ, îmĭ voiu face datoria cu totulŭ altmintrelea către amiculŭ meu; ér' până atuncĭ îĭ ḑicŭ: Memoria lui sĕ fiă binecuvêntată de totŭ sufletulŭ românescŭ și sempiternă la națiunea nóstră întrégă; ér' membrilorŭ familiei sale, pe carĭ îĭ iubise ca pe lumina ochilorŭ sĕi și ca pe mântuirea sufletului sĕu, le implorŭ dela ceriu totŭ binele și tótă adevĕrata fericire, pe care o póte avé omulŭ pe acestŭ pămêntŭ.

Părtașŭ alŭ doliului D-Vóstrĕ,
Georgie Barițiu,

Viena, 17 (29) Septemvre.

Condolențele mele adêncŭ sêmțite pentru pierderea neuitatului tĕu părinte.

Profesorŭ **Teclu.**

Bucurescĭ, 17 (29) Septemvre.

Primițĭ condolențele nóstre pentru mórtea părintelui vostru și a neobositului luptătorŭ pentru națiune.

Familiele **Caianŭ, Roșu, Popescu.**

Sibiiu, 17 (29) Septemvre.

Primesce sincera mea condolență.

Nicanor Frateșŭ.

***

Budapestă, 18 (30) Septempre.

Cu adêncă condolență mĕ associezŭ și eu la durerea familiei și a națiunei pentru încetarea din viéță a prea demnului d-vóstre părinte.

Mețianŭ Episcopŭ.

Bucurescĭ, 18 (30) Septemvre.

Impărtășescŭ durerea familiei pentru pierderea părintelui și durerea Românimei pentru pierderea vechiului apĕrătorŭ alŭ drepturilorŭ naționale.

Iuliu Roșca.

Sibiiu, 18 (30) Septemvre.

Primițĭ espresiunea adêncŭ sêmțitei nóstre condolențe.

Familia **Popescu.**

SCIRILE ḐILEI.

Unŭ batalionŭ din regimentulŭ 31 de infanteriă a sositŭ din Viena în Sibiiu, unde va rĕmâné de aci înainte în garnisónă. La gară a fostŭ primitŭ de numerosŭ publicŭ cu primarulŭ în frunte, care a adresatŭ comandantului colonelŭ Pohl o frumósă vorbire, lăudândŭ virtuțile regimentului. Colonelulŭ a mulțămitŭ asigurândŭ, că precum în Viena regimentulŭ șĭ-a câștigatŭ pré înalta recunoscință a comandantului supremŭ, a divisionarului prințulŭ de corónă Rudolfŭ și a superiorilorŭ, precum și simpatiile poporațiunei din Viena prin atitudinea sa corectă, fiindcă nu s'au întêmplatŭ nicĭ frecărĭ, nicĭ incidente orĭ escese între soldațĭ și poporațiune, totŭ așa și în Sibiiu va nisui a cultiva cea mai bună înțelegere între poporațiune și ostașĭ. De pe ferestri li s'au aruncatŭ soldațilorŭ florĭ în drumulŭ lorŭ dela gară la casarmă.

—x—

D-lŭ Dr. Assaky, profesorŭ la facultatea de medicină în Bucurescĭ, care representă România la congresulŭ medicalŭ internaționalŭ din Vasington, a fostŭ alesŭ secretarŭ alŭ savantei adunărĭ, scrie »Evening Star“.

—x—

O bătaiă sângerósă s'a întêmplatŭ la 23 l. c. între doi gendarmĭ și cățĭva hoțĭ din comitatulŭ Solnocŭ Dobêca. Primarulŭ din Borleasa, căruia i s'au furatŭ 4 oi, capĕtă pentru urmărirea hoțilorŭ întru ajutorŭ doi gendarmĭ din Becleanŭ. După ce primarulŭ le mai dete întru ajutorŭ 2 jurațĭ, se începù urmărirea hoțilorŭ, succedêndu-le după multă trudă a afla pe teritorulŭ comunei învecinate două din oile furate, carĭ pășceau prin trei alte oi. Când tocmai voiră sĕ prindă oile pentru a le duce îndĕrĕtŭ păgubașului, se pomeniră deodată, că trei ómenĭ din apropiata pădure dau năvală asupra lorŭ. Mai întêiu înhățară pe jurațĭ, carĭ după ce primiră câte o lovitură, o luară la sănetósa. Indată apoi unulŭ din năvălitorĭ se aruncà cu bâta asupra unui gendarmŭ. Gendarmulŭ strigà unguresce sĕ stea, dér hoțulŭ nu se înfricà de vorbele gendarmului, căruia îĭ dete o strașnică lovitură cu bâta peste umĕrŭ. Gendarmulŭ descărcà pușca și rănì puținŭ pe hoțŭ, dér atâtŭ de puținŭ încâtŭ acesta mai avù putere ca sĕ-i dea gendarmului atâtea loviturĭ în capŭ, până ce căḑu la pământŭ. In timpulŭ acesta unŭ altŭ hoțŭ lovi cu bâta și pe alŭ doilea gendarmŭ. Acesta descărcà pușca și hoțulŭ o luà la fugă. De asemenea fugiră și ceilalțĭ doi hoțĭ. Abia în ḑiua următóre fură prinșĭ hoții din partea altorŭ gendarmĭ și predațĭ tribunalului din Deșŭ.

Maiestatea Sa în Ardeal și pressa ungurésca.

„Ellenzék“ dela 15 Septemvre n. scrie:

„Aducêndŭ omagii adêncĭ salutămŭ pe înălțatulŭ domnitorŭ în partea mai îngustă a patriei nóstre, la vêtra popórelorŭ ardelene. Sincerŭ îi ḑicemŭ »bunŭ sositŭ«. Inima nóstră e plină de adevĕrată bucuriă și de simțĕminte fericite, fiindŭ că vedemŭ la noi pe Regele ungurescŭ... Națiunea iubesce, înḑeesce pe acestŭ capŭ supremŭ alŭ statului, fiindŭ că e dreptŭ, mărinimosŭ și cu simțĕminte constituționale, fiindŭ că pórtă la inimă sórtea nóstră și doresce sĕ înlăture relele nóstre. Și pe noi Ardelenii multe ne-au durutŭ, despre care Regele acum póte afla și ajuta multŭ. *Mai rĕu în acéstă parte a patriei stă tocmai causa ungurismului.*

„Acestui corpŭ i au pricinuitŭ timpulŭ și mânele rele marĭ rane. Acestŭ corpŭ va apăré înaintea Regelui cu durerile sale, décă nu mai curêndŭ, — dér aci *în Clușiu.* Aceste cicatrice nu vorŭ vorbi, dér Regele nostru pricepe și vocea mută plângĕtóre a durerii. Dór' *a trăitŭ elŭ însușĭ și ḑile rele,* a întêmpinatŭ durere, a vĕḑutŭ cicatrice și a vindecatŭ destule rănĭ.

»In timpulŭ petrecerei sale în Ardélŭ va avé destulă ocasiune, sĕ liniștéscă pe suferinḑĭ cu vorbele sale părintescĭ, și cu véḑa sa regală sĕ domnéscă înclinările rele ale celorŭ rĕi. Décă Regele prin interpreții din apropierea persónei sale va cunósce mai de aprópe durerile și gravaminele nóstre și le va înlătura, acésta va fi unŭ monumentŭ permanentŭ alŭ călĕtoriei sale în Ardélŭ. 'Lŭ costă numai câteva vorbe, pe când noi ne-amŭ chinui decenii orĭ seculĭ, și décă va esprima aceste câteva cuvinte, atuncĭ sĕ se îndure a spune că sub aceste cuvinte sĕ înțelégă préinalta sa voință aceia, cărora li se adreséză, și cu acésta îșĭ va ridica însușĭ celŭ mai frumosŭ monumentŭ alŭ carierei sale de domnitorŭ nu numai în inimile mulțămitóre, ce se revarsă de iubire, ale fidelilorŭ sĕi Ungurĭ, ci și în cartea istoriei Ungariei.

»Regele Franciscŭ Iosifŭ va afla aci pe sfântulŭ pămêntŭ alŭ acestei micĭ țĕrĭ pretutindenea popóre fidele și alipite, care póte că emuléză unulŭ cu altulŭ în iubire și alipire către elŭ, dér care nu suntŭ de unŭ cugetŭ în aceea, că trebue sĕ se supună unei voințe și sĕ se unéscă în *necondiționata respectare a unei idei.* Și décă préînălțatulŭ domnitorŭ va sci sĕ facă pe aceste elemente a înțelege necesitatea, că viitórea sórte și bunăstare a popórelorŭ din Ungaria atêrnă de aceea, décă ele se supunŭ *tóte* unei voințe comune unitare: atuncĭ călĕtoria Regelui în Ardealŭ va rĕmâné în eternă aducere aminte și va fi de o importanță multŭ mai mare în istoria mai nouĕ a desvoltării culturale și materiale a Ungariei.

„....Ceea ce noi nu putemŭ face cu stringerea turorŭ puterilorŭ ce ne stau la disposițiune, tóte lacunele le potŭ umplé numai câteva cuvinte ale Regelui... Câte-va cuvinte ale Regelui potŭ obțținé unŭ mai deplinŭ efectŭ, decâtŭ tótă activitatea nóstră desvoltată decenii orĭ seculĭ, și afară de asta ceea ce ḑice Regele este manifestarea voinței puterii, înaintea căreia trebue *sĕ se frângă* și cea mai îndĕrĕtnică inimă, décă nu vré sĕ se încovóie.

„Póte că cu timpulŭ amŭ puté aduce lucrulŭ acolo ca sĕ 'ncovoiămŭ spinarea celorŭ rĕi. Regele *o póte frânge cu unŭ cuvêntŭ* și acésta va fi cea mai strălucită emblemă de triumfŭ a călĕtoriei sale în Ardealŭ și cea mai deplină gloriă a nisuințelorŭ nóstre patriotice... Când vomŭ obosi în luptă... vomŭ ține înaintea îndĕrĕtnicilorŭ cuvintele Regelui, carĭ apoi trebue sĕ se frângă, décă nu se lasă a se 'ncovoia“.

Fóia kossuthistă ḑice apoi, că Maiestatea Sa sĕ véḑă, în mijloculŭ strălucirei, și relele de care suferŭ peste mĕsură popórele de aci, și încheiă strigându: Strălucire numelui sĕu, binecuvêntare vieții Sale!

Intr'unŭ altŭ articulŭ se ocupă „Ellenzek« de *popii valachĭ* (olah popak) și întrébă décă ei au cetitŭ ce a ḑisŭ Regele în Deva protopopului Papiu și episcopului Mihalyi?

„Décă au cetitŭ, atuncĭ trebue sĕ conchiḑă, că popórele ce trăescŭ sub scutulŭ corónei Sf. Stefanŭ, fără

FOILETONU.

APĔRAREA TRANSILVANIEI
contra
ROMÂNIEI ALIATĂ CU RUSIA.

Sub acestŭ titlu ḑiarulŭ militarŭ austriacŭ „Streffleur“ publicà în numerile sale pe Ianuarie și Februarie 1887 unŭ studiu subscrisŭ d'unŭ oficerŭ de statŭ majorŭ *„Max de Bartuska“*. Redacțiunea menționatului ḑiarŭ, făcêndŭ aprecierile sale, justifică publicarea acelui studiu prin cuvintele, că elŭ *conține multe și bune idei.*

Pentru importanța sa, publicămŭ acestŭ studiu, în traducere fidelă, precum urméza:

„Rivalitatea de interese politice și comerciale dintre ambele state vecine, *Austro-Ungaria și Rusia,* se agravéză din anŭ în anŭ, așa că o conciliare pacĭnică deși nu este absolutŭ imposibilă, totușĭ ea licăresce într'unŭ orizontŭ așa de depărtatŭ, încâtŭ cu greu se póte prevedea; cu atâtŭ mai ușorŭ însĕ se póte admite posibilitatea unui rĕsboiu.

Imprejurările politice fiindŭ fórte schimbăcióse, nicĭ celŭ mai dibaciu diplomatŭ nu este în stare sĕ scie cu siguranță, ce se póte întêmpla după o ḑi în alta, de aceea nicĭ noi — în studiulŭ de față — nu suntemŭ de locŭ condușĭ de idea, a desfășura situațiunea politică probabilă a ambelorŭ state, la începutulŭ rĕsboiului suposatŭ; dér, ne vomŭ exprima modesta părere, că într'unŭ asemenea casŭ, *Rusia* póte avé mai marĭ avantage decâtŭ *Austro-Ungaria,* décă acésta din urmă va intra în luptă singură, adecă fără alianțe.

Deși în acestŭ studiu voimŭ sĕ facemŭ abstracțiă de tendința constantă a politicei *rusescĭ:* a causa monarhiei *Austro-Ungare* totŭ felulŭ de calamitățĭ; nu putemŭ tăgădui însĕ, că patria nóstră este împresurată la *Sudŭ* și *Sudŭ-Estŭ* de state micĭ și ușorŭ predispuse a se mări pe socotéla puternicului statŭ vecinŭ, mai alesŭ când li s'arŭ da ocasiune potrivită. Acele state micĭ, arŭ putea ele óre sĕ 'șĭ doréscă ceva mai bunŭ, decâtŭ unŭ rĕsboiu mare între *Austro-Ungaria* și *Rusia?* Nu ne vine a crede.

Ar fi o curată presumțiune décă cineva ar voi sĕ spună precisŭ, că într'unŭ asemenea casŭ și *România* se va alia cu *Rusia* în scopulŭ d'așĭ lărgi întru câtva fruntariele spre *Vest.* Cu tóte acestea casulŭ este imaginabilŭ, dér este posibilŭ.

Așadér credemŭ, că nu ne póte strica întru nimicŭ, décă vomŭ avé în vedere posibilitatea unei alianțe *ruso-române,* din contră ne vomŭ puté feri mai ușorŭ de surprinderĭ neplăcute.

Din aceste puține cuvinte întroductive, vomŭ căuta a deduce modulŭ de coacțiune alŭ armatei *române* în casulŭ unui rĕsboiu suposatŭ de noi între *Austro-Ungaria* și *Rusia;* în acelașĭ timpŭ și modulŭ de contra-acțiune din partea nóstră, față cu operațiunile probabile ale armatei *române*

După părerea nóstră și în considerația unui succesŭ, ar fi mai nemeritŭ, ca desfășurarea strategică a armatelorŭ aliate, *ruso-române,* sĕ se facă astfeliŭ, ca din capulŭ locului acțiunea lorŭ comună sĕ aibă aceeașĭ direcțiune și acelașŭ obiectivŭ, adecă grosulŭ armatei *Austro-Ungare;* ér pentru că armata *română* este relativŭ mai slabă, pe de altă parte ținêndu-se contŭ de »Unitatea acțiunei“ prin urmare și de „Unitatea voinței“, armata *română* ar trebui sĕ fiă subordonată comandamentului superiorŭ alŭ armatelorŭ de operațiune *rusescĭ* și în acestŭ casŭ ar urma ca ea sĕ-șĭ efectueze desfășurarea strategică pe teritoriulŭ *rusŭ* séu celŭ puținŭ aprópe de granița *ruso-română.*

Nasce acum întrebarea: este óre admisibilŭ, ca *România* — avêndŭ mereu în vedere obiectivulŭ comunŭ: „nimicirea totală a forțelorŭ *Austro-Ungare“* — sĕ se pótă hotărî a coopera în modulŭ arĕtatŭ mai susŭ? Noi credemŭ că trebuie sĕ ḑicemŭ: Nu! Și étă de ce:

Popórele aliate au totdéuna interese deosebite, faptŭ care adesea trage după sine consecința naturală, că și armatele lorŭ urmărescŭ obiective deosebite.

deosebire de rassă şi de credinţă trebue sĕ se unéscă în cugetulŭ, că totalitatea cetăţenilorŭ comune cetăţenescĭ au a le căuta în fidelitatea cătră tronŭ, în alipirea fidelă cătră ţéră şi cătră legile sale, şi în concordia frăţéscă între confesiunĭ şi naţionalităţĭ.“

„Şi décă au cetitŭ şi priceputŭ cuvintele Regelui atuncĭ sĕ spună fórte sincerŭ: corĕspunde viéţa şi purtarea lorŭ de până acum, lucrarea lorŭ, celui mai înaltŭ postulatŭ, ce l'a accentuatŭ Regele cu atâta sinceritate şi energiă, privitorŭ la datoriile fundamentale ale cetăţenilorŭ? Décă ar voi sĕ nege că nisuinţele lorŭ sociale şi politice de până acum stau în contrastŭ cu postulatulŭ ce l'a esprimatŭ cu deplinŭ dreptŭ Regele, atuncĭ sĕ iasă afară cu acţiunile lorŭ şi sĕ dovedéscă, că ceea ce au făcutŭ până acum şi ce facŭ încă şi adĭ, nu se potŭ combina din punctele de vedere ale statului accentuate de Regele.

„In contra unei proposiţiunĭ din vorbirea Regelui nu ridicămŭ nicĭ o obiecţiune, şi anume în privinţa fidelităţii cătră tronŭ.... Dér şi acésta are unŭ cârligŭ, întru câtŭ fidelitatea şi alipirea lorŭ compete Împĕratului Austriei, ér nu espresŭ Regelui încoronatŭ alŭ Ungariei.

»Acum Regele ungurescŭ a vorbitŭ în Deva cătră trimişii valachĭ; când a accentuatŭ cu acéstă ocasiune şi faţă cu ei fidelitatea cătră tronŭ, a înţelesŭ tronulŭ Regelui ungurescŭ, acestuia sĕ-i dovedéscă ei fidelitate. Aşa a înţelesŭ Regele, aşa înţelegemŭ noi, şi altfelŭ nu o potŭ esplica nicĭ popii şi scriitorii valachĭ.

„Décă vorbele Regelui îi vorŭ aduce la simţire, e greu a sci în acestŭ momentŭ.... ei au datoria sĕ le înţelégă şi sĕ le urmeze, décă peste totŭ voescŭ sĕ fiă împărtăşiţĭ de »scutulŭ, recunoscinţa şi graţia“ Regelui. Noi vomŭ avé datoria a urmări cu atenţiune viitórea lorŭ păşire şi purtare, şi în orice casŭ, în care observămŭ că cu intenţiune nu împlinescŭ orĭ împlinescŭ rĕu dorinţa Regelui, a le ţiné înainte cuvintele Regelui şi a le aminti datoriile publice.

„Der sĕ mergemŭ mai departe. Regele a vorbitŭ şi înaintea deputaţiunei preoţimei valahe despre fidela alipire cătră ţéră şi cătră legile ei. Şi îndeplinescŭ încă şi valachii datoriile acestea? Nu, orĭ numai réu şi într'aceea numai constrînşĭ de nevoiă... Mereu li-s'a spusŭ că legea, ca espresiune viuă a voinţei totale a statului, cere necondiţionată respectare dela toţĭ cetăţenii statului fără deosebire de rassă şi credinţă.

„Dovedit'au Valahii acéstă respectare necondiţionată legilorŭ statului ungarŭ în tóte casurile? Fórte adesea nu, şi adĭ chiar legile ce se referă la ei numai atuncĭ le recunoscŭ, décă le place. Acum, după vorbirea Regelui, potŭ înţelege, că fidela alipire cătră ţéră şi cătră legile ei nu e o afacere a voinţei individuale, ci o datoriă publică de supusŭ, căreia nu i se póte sustrage nicĭ Valahulŭ, nicĭ Sasulŭ, nicĭ Slovaculŭ, nicĭ Sĕrbulŭ, ca şi Ungurulŭ ca neamŭ conducĕtorŭ şi întemeiătorŭ de statŭ.

„Vorbindŭ astfelŭ Regele cătră deputaţiunea valahă, dete totodată espresiune concepţiunei, că popórele de sub sceptrulŭ corónei ungare nu potŭ se ocupe faţă cu legile ţérei nicĭ o posiţiune deosebită, decĭ plângerĭ în acéstă privinţă nu potŭ fi luate în sémă şi Regele ungurescŭ nu póte pune pe astfelŭ de representărĭ absolutŭ nicĭ unŭ pondŭ.

»Vorbele citate ale Regelui au, tocmai fiindŭ că suntŭ îndreptate preoţimei valache, cu atâtŭ mai mare ponderositate, fiindŭ că precum se scie tocmai în cerculŭ acestei preoţimĭ e representatŭ în cea mai mare mĕsură acelŭ elementŭ, care consideră ca neagăduibilă pentru valahismŭ formaţiunea cu ordinea legală, şi de órece vestesce, că Valahii numai atuncĭ se potŭ supune dispoşiţiunilorŭ legii, décă ea înlătură tóte gravaminele lorŭ speciale şi satisface tóte dorinţele lorŭ speciale. Aceştĭ popĭ potŭ fi acum în clarŭ despre datoriile ce sunt obligaţĭ a le împlini.

Acum potŭ sci, că Regele nu sufere nicĭ o opositiune contra legii şi nu cunósce nicĭ o călcare a dreptului, care cere o remediare în afară de lege. Acum potŭ sci, că datoria preoţimei este a cultiva cu zelŭ între credincioşii ei — aşadéră între supuşii de limba valahă — fidela alipire cătră legĭ şi concordia frăţéscă între confesiunĭ şi naţionalităţĭ. Acéstă datoriă însĕ este absolutŭ necompatibilă cu acea tentinţă, ai cărei interpreţĭ au fostŭ tocmai preoţii şi care a avutŭ ca urmare, ca Valahulŭ sĕ ridice plângerĭ speciale contra ordinei legale a statului şi sĕ aţiţe ura de rassă între cetăţenii statului de limbă şi confesiune deosebită...“

Acéstă făţarnică fóiă ungurésca, care dă lecţii de fidelitate şi alipire cătră tronŭ şi ţéră, de respectŭ cătră legĭ etc., scria în Nr. 86 dela 18 Aprilie a. c. în articululŭ de fondŭ următórele:

„Consiliulŭ de direcţiune alŭ districtului bisericescŭ calvinicŭ face prin o circulară cunoscutŭ cercurilorŭ bisericescĭ şi colegiilorŭ, că institutulŭ geograficŭ ces. reg. din Viena a făcutŭ o ediţiune a portretului Maiestăţii Sale Regelui nostru pe cale heliografică şi pe hârtiă chinezéscă. Decanatele suntŭ prin acéstă circulară învitate sĕ priméscă comandele comunelorŭ bisericescĭ şi sĕ procure potrivitŭ cu aceste cuvenitulŭ numĕrŭ de esemplare. — Până acum era — celŭ puţinŭ prin colegii — obiceiulŭ, ca pentru tinerime sĕ se procure *Rákoczy, Gavriil Bethlen, Bocskay, Ilona Zrinyi, Tököly şi martirii. De aici înainte vorŭ fi alte obiceiurĭ*“.

Amintimŭ că tocmai Rakoczy, Tököly şi martirii au fostŭ aceia, carĭ au combătutŭ dinastia habsburgică; Tököly adusese chiar pe Turcĭ în ţéră contra trupelorŭ împĕrătescĭ.

Brădeştĭ, Moldova, 15 Septemvre 1887.

Domnule Redactorŭ! Ţéra nóstră pe terenulŭ industrialŭ este fórte tĕnĕră; ba putemŭ ḑice, că se află abia la începutulŭ desvoltării sale. Décă totuşĭ a înaintatŭ într'o mĕsură órecare în acéstă direcţiune în timpulŭ din urmă, acésta este a se atribui, credŭ eu, aprópe esclusivŭ rĕsboiului vamalŭ. Din acestŭ timpŭ s'a desvoltatŭ în ţéra nóstră o ambiţiă fórte nobilă pentru stăruinţa, de a se produce în ţéră, pe câtŭ se póte, totŭ de ce avemŭ trebuinţă. Marĭ paşĭ s'au făcutŭ şi se facŭ pe ḑi ce merge în acéstă direcţiune şi suntemŭ măguliţĭ a crede, că cu atâtŭ mai multŭ se va face în viitorŭ. Ţinta finală, precum la orĭ ce întreprindere, aşa şi la acésta, se póte ajunge mai uşorŭ şi mai repede prin aflarea celorŭ mai potrivite şi mai practicabile mijlóce. Prin casurĭ sporadice nu putemŭ spera nicĭ când la promovarea industriei într'o ţéră, precum este a nóstră. Permiteţi-mĭ a-mĭ esprima modesta mea părere în acéstă privinţă; înainte însĕ de a face acésta, îmĭ iau voiă a descrie pe scurtă unele întêmplărĭ sporadice totŭ de acestŭ felŭ petrecute în cei mai din urmă anĭ de ḑile, atâtŭ la noi câtŭ şi la conaţionalii noştri din Transilvania.

Pe câtŭ cunoscŭ eu, se producŭ unii articulĭ industrialĭ naţionalĭ abia numai de câţĭ-va anĭ încóce. Venerabilulŭ directorŭ a scólei normale pedagogice din Bârladŭ, d-lŭ Ioanŭ Popescu, este celŭ dânteiu, carele a introdusŭ în institutulŭ dirigeatŭ de D-sa împletiturile de paiă, carĭ au ajunsŭ adĭ la o frumósă perfecţionare. În câteva localităţĭ, aicĭ la noi s'au făcutŭ unele micĭ încercărĭ în împletiturĭ de nuiele (mlaje) de cătră învĕţătorĭ ruralĭ; aceste însĕ nu le putemŭ numi ca începuturĭ temeinice, spre promovarea industriei în întréga ţéră.

În Transilvania se pare a se lucra în direcţiunea acésta cu mai multă însufleţire. Începutulŭ vrednicŭ de tótă lauda l'a făcutŭ zelosulŭ învĕţătorŭ din Sânte jude D-lŭ Petru Grama. D-sa în anulŭ 1885 ţinu primulŭ cursŭ de industriă de casă.

La acestŭ cursŭ luară parte numai doi învĕţătorĭ: D-lŭ Trimbiţionu dela Grădişte (Transilvania) şi subsemnatulŭ. Instrucţiunea primită s'a cuprinsŭ în diferite împletiturĭ de papură şi unŭ micŭ începutŭ de împletiturĭ de nuele (mlaje.)

În anulŭ următorŭ 1886, D-lŭ Grama a deschisŭ din nou cursŭ în S.-jude, ér D-lŭ Trimbiţionu în Grădişte. La celŭ dintâiu, la care s'a începutŭ şi auritulŭ prin D-lŭ Aureliu Simonŭ, au fostŭ 14 participanţĭ, ér la alŭ doilea 4.

În véra anului presentŭ s'au deschisŭ apoi mai multe cursurĭ şi anume: D-lŭ Grama în S.-jude, cu 4 ascultătorĭ, D-lŭ N. Negruţŭ în M.-Ludoşŭ cu 6 ascultătorĭ, D-lŭ Boerŭ în Gherla cu 4 ascultătorĭ, D-lŭ Vĕrfu în Cojocna, — În fine d-nii institutorĭ George Moianŭ şi Candidŭ Muşlea în Braşovŭ, cu 25 ascultătorĭ, dintre carĭ 3 amŭ fostŭ de aicĭ din judeţulŭ Tutova, în urma stăruinţelorŭ neobositului D-nŭ directorŭ Ioanŭ Popescu.

Dintre aceste cursurĭ subsemnatulŭ, afară de primulŭ din S.-jude, am mai cercetatŭ şi pe celŭ din Gherla, M.-Ludoşŭ şi Braşovŭ. Îmĭ permitŭ decĭ a face o scurtă paralelă între acestea.

Conducĕtorii tuturorŭ acestorŭ cursurĭ au fostŭ discipulii d-lui Petru Grama; diferinţa însĕ a fostŭ că pe când unii au propagatŭ numai aceea ce au primitŭ dela d-lŭ Grama, alţii nemulţămindu-se cu atâta, au căutatŭ tóte mijlócele posibile spre a-şĭ însuşi şi alţĭ ramĭ noi şi folositorĭ din industria de casă, împărtăşindu-i la timpulŭ sĕu mai departe poporului nostru. D-lŭ Boerŭ şi d-lŭ Vĕrfŭ au propagatŭ împletiturĭ de papură, de paie şi în parte de nuiele, apoi auritulŭ şi ceva din coloritŭ; D-lŭ Negruţŭ, din auritŭ şi împletiturĭ de nuele şi érbă de mare, de papură şi paie.

Mai multŭ decâtŭ tóte acestea constatŭ cu bucuriă că s'a făcutŭ la cursulŭ din Braşovŭ. Zeloşii d-nĭ George Moianŭ şi Candidŭ Muşlea nu s'au mulţămitŭ numai cu cele câştigate din S.-jude, ci ca neobositórea albiniţă au căutatŭ şi şĭ-au însuşitŭ prin tóte mijlócele posibile fórte mulţĭ ramĭ de industriă, dela industriaşĭ specialiştĭ, ér cunoscinţele aduse din S.-jude şi le-au complectatŭ astfelŭ, încâtŭ au păşitŭ în publicŭ cu tótă siguranţa ce le-a datŭ o perfecţiunea la care au ajunsŭ. (Va urma.)

Nisuinţele *Ruşilorŭ* potŭ fi de natură a sdruncina puterea nóstră în aşa gradŭ, ca sĕ nu mai putemŭ fi în stare a ne opune tendinţelorŭ ulteriore ale *Rusiei*. Urmézĭ der, că înainte de tóte, armatele *rusescĭ* trebuie sĕ rĕpună, sĕ sfarme forţele *Austro-Ungare*, pentru ca în urmă sĕ pótă proceda, cu tótă energia şi în modŭ radicalŭ, la paralisarea intereselorŭ economice, naţionale ale Imperiului nostru şi acésta, pentru unŭ timpŭ mai îndelungatŭ.

Politica *României* însĕ, póte că ar urmări unŭ scopŭ cu multŭ mai modestŭ şi anume, prin lărgirea posesiunelorŭ sale teritoriale şi prin înmulţirea populaţiunei sale: sĕ câştige unŭ rangŭ între statele *europene,* care sĕ-i asigure, în afară, o influenţă mai mare. De aceea şi conducerea rĕsboiului, din partea *Românilorŭ,* nu va putea lua caracterulŭ unui rĕsboiu absolutŭ, aşa cum trebuie sĕ ne aşteptămŭ dela acela alŭ *Ruşilorŭ.*

Cu tótă lealitatea ce o presupunemŭ aliatului *rusescŭ,* este evidentŭ, că *România* numai atuncĭ şĭ ar puté atinge scopulŭ doritŭ, când s'ar întêmpla, ca forţa nóstră principală sĕ fiă sdrobită totalmente, sfârşitŭ, pentru care credemŭ, că arŭ trebui sĕ se unéscă ambele armate aliate, precum am ḑisŭ mai susŭ.

(Va urma).

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BELGRADŬ, 30 Septemvre. — Alegerile s'au făcutŭ în cea mai mare ordine. Suntŭ cunoscute 120 resultate electorale, cu escepţiune de 5—6, toţĭ aleşii fiindŭ aderenţĭ ai partidei guvernului.

AGRAMŬ, 30 Septemvre. — Starcevicĭ s'a bolnăvitŭ greu în închisóre.

METZ, 30 Septemvre. — Schnaebele juniorŭ (e de 16 anĭ) a fostŭ condamnatŭ la 3 sĕptĕmânĭ închisóre.

DIVERSE.

Cununiă. — D-lŭ *George Stefanovicĭ*, comerciantŭ în Braşovŭ, îşĭ va serba cununia sa cu d-şóra *Eugenia Comşa*, fiica preotului din Covasna, Dumineca în 20 Septemvre v. în Covasna. — Felicitărĭ călduróse!

***

D'ale Irlandezilorŭ. — În Fermoy (comitatulŭ Cork) populaţiunea, care asculta discursulŭ unui deputatŭ, a fostŭ atacată de poliţiă cu bastóne; 14 persóne au fostŭ rănite şi câţĭ-va agenţĭ de poliţiă au fostŭ bombardaţĭ cu pietre. Poliţia a primitŭ apoi ajutóre din Mitchellstown. Populaţiunea le-a primitŭ cu pietre, a spartŭ geamurile judecătoriei. Se făcu o nouă încăerare şi mai multe persóne căḑură rănite.

***

Casŭ de turbare în Buzeu. — Femeia Miţa Stănescu, o vĕduvă tĕnĕră din Buzĕu, căḑu Sâmbăta trecută greu bolnavă. Simptomele bólei erau cu totulŭ curióse: delirŭ, tremurăturĭ, durerĭ în şira spinării, greutate la înghiţitŭ şi din când în când accese de sufocaţiune. Complexulŭ tuturorŭ acestorŭ simptome făcŭ pe mediculŭ curantŭ sĕ presupună o bólă nervósă. Bóla agravându-se însĕ din ce în ce mai multŭ, doctorulŭ Sotecŭ a fostŭ chematŭ la consultŭ. Contra opiniunii colegilorŭ sĕi elŭ susţinu îndată că pacienta este turbată în ultimulŭ stadiu, de unde nu mai este scăpare. Cu multă precauţiune, doctorulŭ Sotecŭ descoperi mumei nenorocitei adevĕrata natură a bólei pentru a preserva pe cei dimprejurulŭ bolnavei de atacurile la carĭ ar putea fi expuşĭ din partea furiósei victime a turbării. Primarulŭ oraşului, d. Constantinescu, fiindŭ avisatŭ de doctorulŭ Sotecŭ de acestŭ casŭ, s'a declaratŭ gata de a trimite pe bolnava pe propria sa cheltuială la Pasteur, dér mediculŭ arĕtându că mórtea este iminentă, se recunóscă că ajutorulŭ ar veni pré târḑiu. După trei ḑile sĕrmana hidrofobă murĭ în cele mai teribile convulsiunĭ caracteristice turbării, lăsându în urma ei doi copilaşĭ şi o bĕtrână mumă care a perdutŭ în ea pe ultimulŭ ei copilŭ.

Necrologŭ. — Dr. Aurel Mureşianu, Redactorŭ alŭ »Gazetei Transilvaniei«, în numele sĕu, alŭ surorilorŭ sale **Elena Groza** şi **Sevastia C. Davidescu**, alŭ fraţilorŭ sĕi **Iacobŭ Mureşianu**, profesorŭ de musică, şi **Traianŭ Mureşianu**, sculptorŭ; alŭ nepoţilorŭ sĕi **Mariu** şi **Valeria Mureşianu, Horia** şi **Mironŭ Davidescu**, alŭ cumnatei sale **Elisa Mureşianu**, alŭ cumnaţilorŭ sĕi Locotenentŭ-Colonelŭ **Moise Groza** şi inginerŭ **Constantinŭ Davidescu**, precum şi alŭ tuturorŭ celorlalte rudenii din locŭ şi din depărtare, anunţă cu adéncă întristare şi durere, că scumpulŭ şi neuitatulŭ sĕu Tată

IACOBŬ MUREŞIANU

Directorŭ gimnasialŭ în retragere, Editorŭ, proprietarŭ şi fostŭ Redactorŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“, Membru onorarŭ alŭ Academiei române, Membru fundatorŭ alŭ Associaţiunei transilvane pentru literatura şi cultura poporului românŭ şi alŭ Associaţiunei meseriaşilorŭ din locŭ, Membru în consiliulŭ oraşului şi în consiliulŭ comitatului Braşovŭ etc. etc.

şĭ-a finitŭ cursulŭ neobositei sale viețĭ după o suferinţă scurtă în alŭ 75-lea anŭ alŭ etăţii.

Rĕmăşiţele pământescĭ ale scumpului decedatŭ se vorŭ rĕdica Sâmbătă în 19 Septemvre st. v. (1 Octomvre st. n.) din casa sa, piaţa mare Nr. 22, şi se vorŭ aşeḑa la órele 3 p. m. pentru eternă odihnă în mormĕntulŭ familiarŭ din cimiterulŭ din Gróverŭ.

Braşovŭ, 17 (29) Septemvre 1887.

Fiă'i ţĕrîna uşóră şi memoria neuitată!

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 28 Septemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	100 20	Bonurĭ croato-slavone	104 75
Rentă de hârtiă 5%	87.10	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100. –
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	—.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	—.—	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— –	Renta de hârtiă austriacă	81 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	— —	Renta de arg. austr.	82 45
Bonurĭ rurale ungare	104.30	Renta de aurŭ austr.	112 40
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.20	Losurile din 1860	135.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.50	Acţiunile băncei austro-ungare	881 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 30	Act. băncei de creditŭ ung.	287.75
Bonurĭ rurale transilvane	104 25	Act. băncei de creditŭ austr.	282.10
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.95
		Napoleon-d'orĭ	9.96
		Mărcĭ 100 imp. germ.	61 55
		Londra 10 Livres sterlinge	125.85

Bursa de Bucuresci.
Cota oficială dela 15 Septemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	95 3/4
» convert. (6%)	89 3/4	90 1/4
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	35—	36 --
Credit fonc. rural (7%)	104 3/4	105 1/2
» „ „ (5%)	89 1/2	90 1/4
» » urban (7%)	103 1/4	103 3/4
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	87—	87 1/2
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.—	14. 1/4
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulŭ pieţei Braşovu
din 29 Septemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump	8.64	Vênd.	8.68
Argint românesc	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'orĭ	»	9 94	»	9 98
Lire turcescĭ	»	11.22	»	11.28
Imperialĭ	»	10.21	»	10.26
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.--
„ » „ 5%	„	98.—	-	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

TARIFA
anunţurilorŭ şi inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. —cr. 6.

Pentru inserţiunĭ şi reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de	3— 4 orĭ	10%
„ „ „	5— 8 „	15%
„ „ „	9—11 „	20%
„ „ „	12—15 „	30%
„ „ „	16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ		50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Peşta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Peşta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ Zêrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte da amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Publicaţiunile „CANCELARIEI NEGRUŢIU,"
— GHERLA — SZ.-UJVÁR. —

AMICULŬ FAMILIEI. Diarŭ beletristicŭ şi enciclopedicŭ-literarŭ cu ilustraţiunĭ, Cursulŭ XI. — Apare în 1 şi 15 di a lunei în numerĭ de câte 1 1/2—2 1/2 cóle cu ilustraţiunĭ frumóse; şi publică articlii socialĭ, poesiă, nuvele, romanurĭ, suvenirĭ de călĕtoriă ş. a. — Mai departe tracteză cestiunĭ literare şi scientifice, cu reflesiune le cerinţele vieţei practice; apoi petrece cu atenţiune viéţa socială a Românilorŭ de pretutindenea, precum şi a celorlalte poporaţiunĭ din patriă şi străinătate; şi prin umorŭ dulce şi satiră alésă nisuesce a face câte o óră plăcută familiei strivite de grijele vieţei; şi peste totŭ nisuesce a întinde tuturorŭ individilorŭ din familiă o petrecere nobilă şi instructivă. — Preţulŭ de prenumeraţiune pe anulŭ întregŭ e 4 fl. pentru România şi străinătate 10 francĭ — lei noi, plătibilĭ şi în timbre poştalĭ.

PREOTUL ROMÂN. Revistă bisericéscă, scolastică şi literară. Cursulŭ XIII. — Apare în broşurĭ lunare de câte 2 1/4—3 1/4 cóle; şi publică articlii din sfera tuturorŭ sciinţelorŭ teologice şi între acestia mulţime de predice pe dumineci, serbătorĭ şi diverse ocasiunĭ, — mai departe studii pedagogice, didactice şi scientifice-literarĭ. — Preţulŭ de abonamentŭ pe anulŭ întregŭ e 4 fl. — pentru România 10 francĭ — lei noi, plătibilĭ şi în bilete de bancă şi în timbre postalĭ.

A se adresa la „Cancelaria Negruţiu în Gherla — Szamosujvár, unde se mai află de vêndare şi următórele cărţĭ:

Puterea amorului. Nuvelă de Paulina C. Z. Rovinarŭ. Preţulŭ 20 cr.

Idealulŭ pierdutŭ. Nuvelă originală de Paulina C. Z Rovinarŭ. Preţulŭ 15 cr.

Opera unui omŭ de bine. Nuvelă originală. — Continuarea nuvelei: „**Idealulŭ pierdutŭ**" — de Paulina C. Z. Rovinarŭ. Preţulŭ 15 cr.

Fontâna dorului. Nuvelă poporală de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Codrénu craiulŭ codrului. Baladă de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Elŭ trebue sĕ se însóre. Nuvelă de Maria Schwartz traducere de N. F. Negruţiu. Preţulŭ 25 cr.

Branda séu Nunta fatală. Schiţă din emigrarea lui Dragoşŭ. Nuvelă istorică naţională. Preţulŭ 20 cr

Numerii 76 şi 77. Naraţiune istorică după Wachsmann, de Ioanŭ Tanco. Preţulŭ 30 cr.

Probitatea în copilăriă. Schiţă din sfera educaţiunei. După Ernest Legouvé, membru alŭ academiei francese. Preţulŭ 10 cr.

Barbu cobzarulŭ. Nuvelă originală de Emilia Lungu. Preţulŭ 15 cr.

Hermann şi Dorotea după W. de Goethe, traducţiune liberă de Constantin Morariu. Preţulŭ 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Preţulŭ 30 cr.

Petulantulŭ. Comediă în 5 acte, după Augustŭ Kotzebue tradusă de Ioanŭ St. Şuluţŭ Preţulŭ 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ţinută în salele gimnasiului din Fiume prin Vinceţiu Nicóră prof. gimnas. Cu portretulŭ M. S. Regina României. Preţulŭ 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unŭ volumŭ de 102 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese şi arangiate. Preţulŭ redusŭ (dela 1 fl 20 cr. la) 60 cr.

Trandafirĭ şi viorele, poesii poporale culese de Ioanŭ Popŭ Reteganulŭ. Unŭ volumŭ din 14 cóle. Preţulŭ 60 cr.

Tesaurulŭ dela Petrósa séu **Cloşca cu puii ei de aurŭ.** Studiu archeologicŭ de D. O. Olinesdu. Preţulŭ 20 cr.

Apologiă. Discusiunĭ filosofice şi istorice maghiare privitóre la Romanĭ, invederite şi rectificate de Dr. Gregoriu Silaşi. — Partea I. Paulŭ Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Preţulŭ 30 cr.

Renascerea limbei românescĭ în vorbire şi scriere invederită şi apreţiată de Dr. Gregoriu Silaşi. (Opŭ completŭ) Broşura I. II. şi III. Preţulŭ broş. I. II. câte 40 cr. — Broşura III. 30 cr. Tóte trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului Românŭ. Cartea I. II. III. IV. cuprindêndŭ materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ la tóte patru 1 fl., câte una deosebitŭ 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. cuprinda materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ 30 cr.

Colecte de Recepte din economiă, industriă, comerciu şi chemiă, pentru economĭ, industriaşĭ şi comercianţĭ. Preţulŭ 50 cr.

Economia pentru scólele popor. de T. Roşiu. Ed. II. Preţulŭ 30 cr.

Indreptarŭ teoreticŭ şi practicŭ pentru învĕţămêntulŭ intuitivŭ în folosulŭ elevilorŭ normalĭ (preparandialĭ), a învĕţătorilorŭ şi a altorŭ bărbaţĭ de scólă, de V. Gr. Borgovanŭ, profesorŭ preparandialŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura nóstră pedagogică abia aflămŭ vre-unŭ opŭ, întocmitŭ după lipsele scólelorŭ nóstre în mĕsura în care este acesta! pentru aceea îlŭ şi recomandămŭ mai alesŭ Directorilorŭ şi învĕţătorilorŭ ca celorŭ în prima liniă interesaţĭ.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Românĭ. Dr. Vas. Gr. Borgovanŭ. Preţulŭ 15 cr.

Manualŭ de Gramatica limbei române pentru scólele poporalĭ în 3 cursurĭ de Maximŭ Popŭ profesorŭ la gimnasiulŭ din Năsĕudŭ. — Manualulŭ acesta este aprobatŭ prin Inaltulŭ Ministerŭ de cultŭ şi instrucţiune publică cu rescriptulŭ de dato 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Preţulŭ 30 cr.

Nu mĕ uita. Colecţiune de versurĭ funebralĭ, urmate de iertăciunĭ, epitafiă s. a. Preţulŭ 50 cr.

Carte conducĕtóre la propunerea calculărei în scóla poporală pentru învĕţătorĭ şi preparandĭ. Broş. I. scrisă de Gavrilŭ Trifu, profesorŭ preparandialŭ. Preţulŭ 80 cr.

Cele mai eftine cărţĭ de rugăciunĭ.

Mărgăritarulŭ sufletului. Carte bogată de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericeştĭ fórte frumosŭ ilustrată. Preţulŭ unui esemplarŭ broşatŭ 40 cr. legatŭ 50 cr. legatŭ în pânză 60 cr. legatŭ mai finŭ 60, 80, 90 cr. 1 fl, în legătură de luxŭ 1.50—2.50.

Miculŭ mărgăritarŭ sufletescŭ. Cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericescĭ — frumosŭ ilustrată pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Cu aprobarea jurisdicţiunei sup. bisericescĭ. Preţulŭ unui esemplarŭ broşatŭ 15 cr., — legatŭ 22 cr., legatŭ în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Cu mai multe icóne frumóse. Preţulŭ unui esemplarŭ trimisŭ franco e 10 cr.; — 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esempl. 5 fl.

Visulŭ Prea Sântei Vergure Maria a Născĕtórei de D-deu urmatŭ de mai multe rugăciunĭ frumóse. Cu mai multe icóne frumóse Preţulŭ unui esemplarŭ espedatŭ franco e 10 cr.. 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusŭ Christosŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ legatŭ e 15 cr.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.